

Yalnızlık

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 29 Aralık 2012

Aşına çehrelerden uzak
Fırtınalı bir sahil kasabası
Koca dünyada
Tek dostum yalnızlık
Geceyi göremiyorum
Gözlerim karanlık...

Deniz susmuş...
Nefesim;
Rüzgârların alıp götürdüğü
İyot kokusuna hasret
Yeniden yaşamak için
Çok geç!

Ne ağacın yeşili,
Ne gülün pembesi
Hepsi veda zamanında şimdi...
Hava puslu
Gökyüzü maviyi arıyor
Bir ses diyor; vazgeç!

Bir varmış, bir yokmuş...
Evvel zaman içinde;
Her rüyada başka biçimde
Gündüz kayıp, gece kayıp,
Anlayacağın bir varsın
Bir yoksun...

Yağmuru okşuyorum
Saçların diye,
İslandı elim gözyaşlarınla.
Ağlıyor musun sen?
Ağla sevdiğim, ağla
Bulutlar kardeşin olsun...

Varken doyamadım sana
Sırf istemediđin için
Sevemedim kana kana
Taptaze, sıcacık kaldın
Yokken ağlattın
Kül ettin yana yana...

Ne dedim?
Ne söyledim?
Karıştı yine şiir...
Anlayan anlar işte
Belli ki çok sevdim
Ve hasretim.

Günlerden 2012bitiyorgaliba/Güzelçamlı-Kuşadası
Mehmet Fikret ÜNALAN